

svar for finansieringen af praktikpladser. Rådet foreslår, at man i højere grad belønner virksomheder, der indgår praktikaftaler med de unge. LO er ikke overraskende enig heri, og jeg har hørt i dag, at også modstanderne af lovforslaget her i Folketinget er helt enige i Det Økonomiske Råds rapport anbefalinger på dette område.

Jeg hæfter mig ved, at der ikke ligger nogen bagvedliggende analyse til grund for Det Økonomiske Råds anbefaling på lige netop dette punkt, men at det udelukkende er en overordnet vurdering af det lovforslag, vi har til behandling i dag. Men det skal retfærdigvis nævnes, at Rådet selv gør opmærksom på, at i praksis er det ikke uproblematisk at udforme et belønningssystem. Dette kan jeg kun være fuldstændig enig i, og jeg deler fuldt ud fru Marianne Jelveds vurdering af et sådant belønningssystem, som den kom til udtryk tidligere på aftenen.

Socialdemokraterne har senest i 2002 foreslået en tilsvarende ordning, og med fare for at jeg kommer til at gentage mig selv, vil jeg alligevel for en ordens skyld gerne understrege, hvorfor jeg ikke mener, at det er et godt forslag. For det første har generelle tilskudsordninger højst en kortsigtet positiv effekt, og endvidere har tidligere erfaringer vist, at løntilskudsordninger er blevet væltet over i utilsigtede lønstigninger.

For det andet kan en tilskudsordning være med til at skævvride de reelle markedsvilkår for udbud og efterspørgsel af praktikpladser, idet antallet af praktikpladser kan blive kunstigt, fordi modellen bygger på en tilskudsordning.

For det tredje vil en tilskudsmodel være forbundet med et enormt dødvægtstab. Dette dødvægtstab skal ses i sammenhæng med, at EUD-systemet og praktikpladssituationen for 90 pct.s vedkommende virker efter hensigten, og jeg synes, det er noget, man har set bort fra undervejs i debatten i dag.

For det fjerde er mismatchproblemer og mangel på praktikpladser koncentreret om en mindre del af det samlede EUD-område. I mange uddannelser er der en fornuftig balance mellem udbud og efterspørgsel af praktikpladser, og her kan et praktikpladstilskud være direkte skadeligt for en sund udvikling.

Sidst, men ikke mindst skal det anføres, at administrativt kan en præmieringsordning blive meget tung og ressourcekrævende. En tilskudsordning kan betyde væsentlige merudgifter, som ligger over det bidrag, som arbejdsgiverne allerede giver til finansiering af den eksisterende refusionsordning, og det vil især ramme de virk-

somheder, som måske ikke har råd til eller mulighed for at ansætte elever.

Kl. 22.15

Så vil jeg gerne lige knytte et par kommentarer til diskussionen om adgangsbegrænsning og i og for sig også til diskussionen om uddannelsesaranti. Det var hr. Aage Frandsen, der var inde på en nyfortolkning af den måde, som uddannelsesaranti virker på i dag. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at understrege, at for elever, der begynder på et grundforløb uden en uddannelsesaftale med en virksomhed, har man ikke i dag, og det vil man heller ikke have fremover, noget retskrav på, at de kan afslutte deres uddannelse med et bestemt hovedforløb.

Det følger i øvrigt af erhvervsuddannelsernes opbygning, at elever ikke er begyndt på en bestemt uddannelse, før de har indgået en uddannelsesaftale eller er i gang med de afsluttende uddannelsesrettede områdefag i slutningen af grundforløbet.

Ændringer i den såkaldte negativliste, dvs. bestemmelser om, hvilke uddannelser der ikke udbydes med skolepraktik, har altid været administreret sådan, at ændringerne kunne få betydning for elever, der endnu ikke har afsluttet et grundforløb, men ikke for elever, der har afsluttet et grundforløb. Der er således ingen elever, bortset fra de elever der har eller kan skaffe sig en uddannelsesaftale, der har haft et retskrav på at gennemføre en bestemt uddannelse. Der indføres således ikke med lovforslaget her indskrænkninger i de enkelte elevers rettigheder med tilbagevirkende kraft, sådan som det har været hævdet.

Jeg er derfor ikke enig med hr. Aage Frandsen i det forslag, som jeg forstod, var SF's forslag, da jeg opfatter det som et brud på de principper, der lå til grund for hele reform 2000. Jeg er derfor lidt undrende over for, at hr. Aage Frandsen undervejs i debatten her faktisk har tilkendegivet, at SF er parat til at bryde med de principper, som faktisk var helt grundlæggende for reform 2000.

Jeg vil gerne slutte af med et par generelle politiske kommentarer. Jeg hæftede mig ved, at fru Tina Nedergaard og Fru Gitte Lillelund Bech, fru Louise Frevert og også fru Marianne Jelvéd gjorde et ihærdigt forsøg på at få den socialdemokratiske ordfører til at løfte sløret for, hvad der egentlig er Socialdemokraternes bud på det, vi har drøftet her i aften. På trods af det er det stadig ganske uklart for mig, hvad det f.eks. er for incitamenter, Socialdemokraterne hentyder